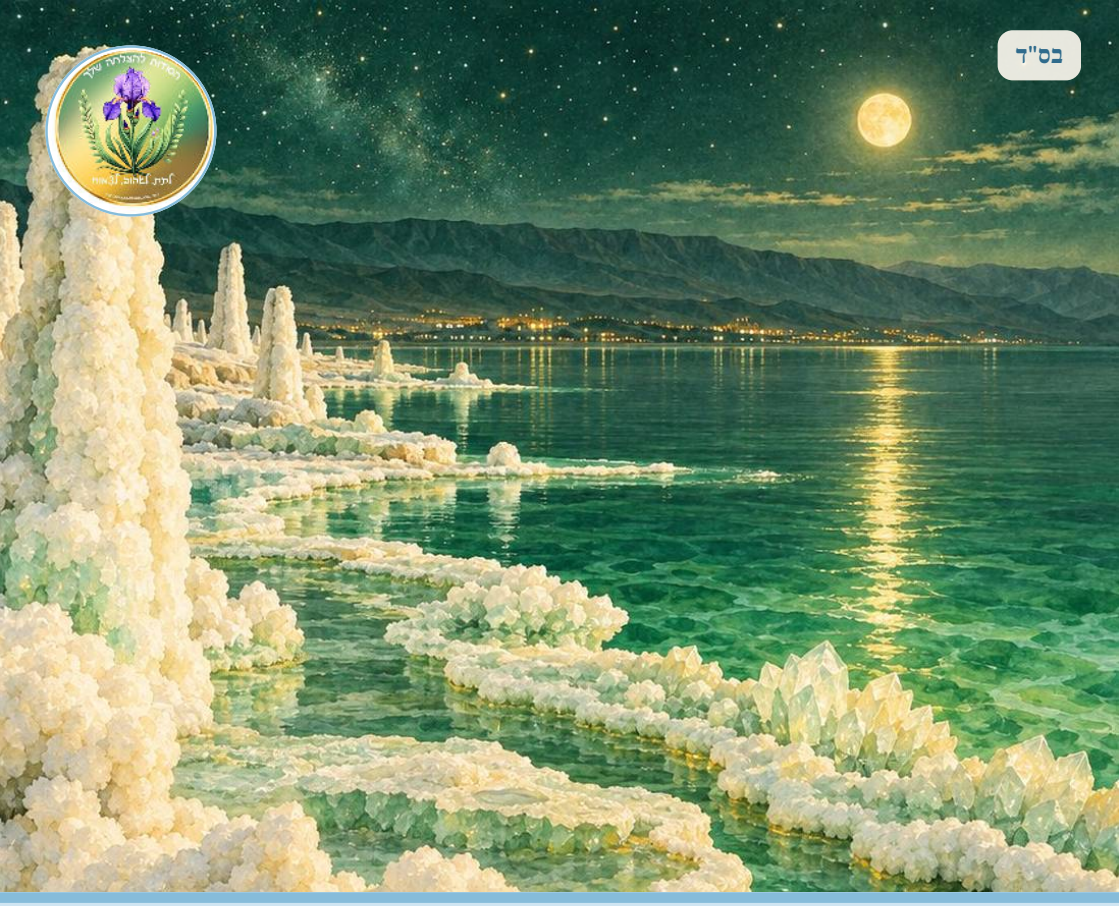
בס"ד

פרשת משפטים

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

הסודות להצלחה שלך

www.yoursuccesstoolbox.com

תוכן העניינים

כא וְאִם-מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה-לִּי לֹא-תִבְנֶה אֶתְהֶן... (שמות כ, כב–כג) 3

(כב) ולא תעלה במעלות - 3

אשר לא תגלה ערותך - (שמות כ, כג) 4

"אם בגפו יבוא בגפו יצא" (שמות כא, ג) 7

"אם בעל אישה הוא" 7

"ויצאה אשתו עימו" 8

ה' איש מלחמה ה' שמו (שמות טו, ג) 10

כי יתן איש אל רעהו כסף... (שמות כב, ו) 11

כי יתן איש אל רעהו כסף... (שמות כב, ו) 12

כי יתן איש אל רעהו חמור... (שמות כב, ט) 12

וכי ישאל איש מאת רעהו (שמות כב, יג) 13

כי יבעיר איש שדה או כרם (שמות כב, ד) 16

"ובער בשדה אחר< /strong>" (שמות כב, ד) 17

בער שדה ונאכל גדיש 17

בס"ד

פרשת משפטים

שיעורו של הגאון רבי בן ציון מוצפי שליט"א

> כא וְאִם-מִזְבַּח אֲבָנִים תַּעֲשֶׂה-לִּי, לֹא-תִבְנֶה אֶתְהֶן גָּזִית: כִּי חַרְבְּךָ הֵנַפְתָּ
> עָלֶיהָ, וַתְּחַלְלֶהָ. כב וְלֹא-תַעֲלֶה בְמַעֲלֹת, עַל-מִזְבְּחִי: אֲשֶׁר לֹא-תִגָּלֶה
> עֶרְוָתְךָ, עָלָיו.
>
> שמות כ, כב–כג

בפרשה הקודמת, הפסוק הזהיר, שבכבש של המזבח לא לעשות מדרגות, שמא יתגלה טפח מבשרו.

רש"י על הפסוקים האלה:

> **(כב) ולא תעלה במעלות –**

כשאתה בונה כבש למזבח, לא תעשהו מעלות מעלות אישיקלונ"ש בלעז [מדרגות] אלא חלק יהא ומשופע:

אשר לא תגלה ערותך –

שמות כ, כג

שעל ידי המעלות אתה צריך להרחיב פסיעותיך, ואף על פי שאינו גלוי ערווה ממש, שהרי כתיב (שמות כח מב) ועשה להם מכנסי בד, מכל מקום הרחבת הפסיעות קרוב לגלוי ערווה הוא, ואתה נוהג בהם מנהג בזיון.

והרי דברים קל וחומר.

ומה אבנים הללו שאין בהם דעת להקפיד על בזיונן אמרה תורה הואיל ויש בהם צורך, לא תנהג בהם מנהג בזיון, חברך שהוא בדמות יוצרך, ומקפיד על בזיונו, על אחת כמה וכמה.

המזבח היה גבוה יותר מקומת אדם. אם יעלה על המדרגות ויתגלה בשרו על המזבח זה ביזיון. אז מה מזבח שהוא אבנים ולא רואה ולא יודע ולא מבין, אדם עד כמה וכמה שלא לפגוע בין אדם לחברו.

ליד המנורה של בית המקדש היו 3 מדרגות. למה היו 3 מדרגות ? לפעמים הכהן לא כל כך גבוה והוא צריך להסתייע במדרגות כדי להדליק את המנורה. הגובה של המנורה הוא 18 טפחים. לכוהן יש תפילין. שמא ירים הכהן את היד להדליק את המנורה ואז היד תהיה מעל התפילין לכן עשו לו 3 מדרגות קטנות.

אין הכוונה לערווה ממש אלא לטפח מהבשר שמתגלה. כמו באישה, טפח מהאישה ערווה ואסור לקרא קדושה.

הזוהר מביא שכל ענייני תורת הגלגולים בפרשה הזאת. בפרשת משפטים צריך זהירות מכל ענין. הזקנים היו אומרים לנו שמה שאפשר לדחות אז לדחות. בעזרת השם מהשבת הזאת יפסק הצער והגזירות. ה' ירחם.

מיכל בת שאול הוכיחה את דוד המלך שהיה מרקד לפני ארון הברית. שרקד לפני ארון הברית, התגלה קצת מהרגליים שלו מבשרו. ענה לה דוד כדאי להתבזות לפני השם יתברך. הזוהר מביא, שמיכל העירה לדוד המלך והיא זכתה אחר כך להציל אותו. מיכל היתה גלגולה של אשתו של און בן פלט. כמו שאשתו של און פלט הצילה את און בן פלט אז ככה מיכל הצילה את דוד המלך משאול.

הרי"ף, חי לפני למעלה מ 900 שנה, הוא היה גדול הראשונים. אחרי הגאונים הוא בא. תלמיד רבינו חננאל. הוא ראשון הפוסקים. הוא יצא מפס והלך לספרד. שם חלה והלך לרופאים. שם אמרו לו שבגלל חוסר פעילות גופנית הוא חולה. חייב להפעיל את השרירים ואת האיברים של הגוף. היה שם בית מרחץ ושלחו אותו לעיסוי. הם מששים את הגוף ויודעים לאתר את הבעיה. הם משתמשים גם בשמנים ועשבים. חודש ימים כך הבריא. לאחר זמן מה פנו אליו שיפסוק דין לגבי בית המרחץ, והוא לא רצה לפסוק כי הבריא שם ולא רצה לפגוע. אמר אני פסול לדון מכיוון שהיתה לי הנאה מהמרחץ. לכן שלח אותם לדין במקום אחר.

צריך להתחזק, השבת זה שישי שבשישי. שבוע שישי של השובבי"ם. צריך להתחזק בתורה, בדרך ארץ, בטהרה. כל שישי הוא קודש, בפרט שישי שבשישי. בישיבת

בית אל, כל הלילה הזה, ליל שישי, לא היו עוצמים עין ולומדים תורה. כל האסונות האלה זה המון צער. התנא אומר, שיש עוונות בדור, הקב"ה לוקח את גדולי הדור. ואם אין גדולים, לוקח תינוקות של בית רבן.

כל אחד צריך לומר בשבילי הצער הזה. מכה אחרי מכה, גזירה אחרי גזירה. ואין מי שאומר למלאך המשחית הרף. הקב"ה לוקח את צדיקי הדור וכשאין צדיקים הוא לוקח תינוקות. אין צדיק שעומד ומתחנן לפני הקב"ה, שהנחש לא ישך. צריך להרבות תורה.

אומר ר' משה אל שייך ומה זה "**אלה המשפטים**" ? על זה נאמר "משפטי ה' אמת צדקו יחדיו." מה מתכוון דוד המלך כשאומר "צדקו יחדיו" ? בבית משפט של בשר ודם כשבאים להעניש מישהו תופסים גנב או רוצח הורגים אותו. רצח אחד הורגים אותו. רצח 100 הורגים אותו. זה משפט צדק ? אותו עונש נתת. אצל הקב"ה זה לא כך. כל משפט ודינו. "מכה אביו בחייו חייב מיתה" אבל אילו "היכה את אביו אחרי מותו, לא חייב מיתה". מקלל אביו ואימו מות יומת, בין אם קילל אותם בחיים ובין אם קילל אותם במותם. התורה מבחינה בין הכאה לקללה. "אלה המשפטים אשר תשים לפניהם", יש יחס ויש דירוג.

אומרת הגמרא בסנהדרין, ידוע שהאש של פה היא אחד משישים של גהנם. אם תקח תנור של 900 מעלות, גהנם זה פי 60. באש של היום אם אדם מכניס אצבעו לתוכה, היא תהפוך לאפר. אז מה יקרה באש של גהנם ? גם אפר לא ישאר. אז מה ההבדל אם נשרף כאן או נשרף בגהנם ? איפה העונש ? נותנים לרשע בגהנם את הכח לסבול בשביל אלף רציחות. יאריכו את העונש לפי מידת העבירה. הגוף לא ישרף. כיוצא בזה בתענוגים של גן עדן. אדם עולה לגן עדן למד 100 פעמים את הש"ס. אחד למד 300 פעמים את הרמב"ם. ניקח כמשל מהעולם הזה את שכרו. שלחן מזהב, נגנים מנגנים לו, מפלי מים לכבודו. שם התענוגים אמיתיים לא דמה. אומרת הגמרא, כמה יכול האדם לאכול ולשתות ? חצי שעה ? שעה ? די לא יכול עוד. הרומאים, היתה להם תאוות אכילה. מה היו עושים ? אוכלים והולכים להקיא

כדי שיוכלו לאכול עוד פעם. כל צדיק יקבל לפי עבודתו. זה למד תורה 40 שנה, יקבל שכר על 40 שנות לימוד תורה. זה למד 60 שנה, יקבל שכר על שישים שנות לימוד תורה. זה היה צריך לעלות 150 מדרגות כדי להגיע לבית הכנסת, יש לו שכר על כל מדרגה. ומי שעלה 90 מדרגות השכר על 90 מדרגות.

"כי תקנה עבד עברי."

עבד, זה עובד את השם יתברך.

עברי, עובר. אין דבר קיים פה בעולם. הכל עובר. שם השם מתחיל מתחיל ב י' . כל אות שאתה בא לכתוב אתה מתחיל ב י' (10). דהיינו, כפול 10. עד גיל 60 יעבוד, אחרי גיל 60 **יצא לחופשי** להכין את עצמו לעולם הבא. שיבוא לשם עם תורה. אשרי מי שבא לכאן ותלמודו בידו.

> **"אם בגפו יבוא בגפו יצא"**
>
> שמות כא, ג

בגפו, לבד, ריק מחטאים. זוכה לגן עדן.

> **"אם בעל אישה הוא"**

זכה ללמוד תורה.

"ויצאה אשתו עימו"

התורה הולכת איתו ביחד.

היתה מחלוקת בין הליטאים לחסידים בזמן הגאון מוילנה. בחול מועד סוכות הלך לעולמו הגאון מוילנה. היתה קבוצה שנקראים "חסידים" ששמחו. ר' לוי יצחק מברדיצ'ב, עליו השלום, בעל "קדושת לוי", הזהיר אותם ואמר להם "תזהרו ותשמרו". "הוא קודש קודשים, וכל מעשיו לשם שמיים. תדעו אני ראיתי איך, כשנשמתו עלתה למעלה בא ספר תורה ועטף אותו סביב סביב, וכך עלה לבית דין של מעלה." אוי ואבוי למי שיערער אחרי מיתתו של תלמיד חכם. מי שיש לו תורה התורה מלווה אותו.

אלישע אחר אפילו שהוא כפר בעיקר, חילל שבת, עשה כל מיני תועבות לא שלחו אותו לגהנם בשל התורה שהיתה בו. מי שיש בו תורה, אש של גהנם לא שולט בו. השאירו אותו בחוץ, עד שבא ר' מאיר, וכשנפטר רבי מאיר ראו שיצאה אש מקברו של ר' אלישע. אחר כך הכניסו אותו לגהנם. רבי יוחנן אמר, "מה השבח שהוא

הכניס את הרב שלו לגהנם ? אני אכניס אותו לגן עדן". ר' יוחנן הכניס את אלישע אחר לגן עדן.

הגמרא מספרת במסכת חגיגה, היתה שנת רעב ורבי יהודה הוציא אוצרות כדי לתת אוכל ליהודים. והנה באה אישה אחת זקנה ואומרת לרבי יהודה הנשיא, "רבי פרנסני". שאל אותה, "מי את" ? אמרה לו "ביתו של אלישע בן אבויה". אמר, "עדיין זרעו בעולם?" מייד "ירדה אש מהשמיים וסכסכה כסאו של רבי יהודה". באה אש מלמעלה לשרוף את כסאו של רבינו הקדוש. אמרה לו: "הבט בתורתו". ראה תורה שהיתה בו. בכה ר' יהודה הנשיא ואמר, אם כך באלה שמעשיהם לא טובים מה עם אלה שלומדים תורה ומעשיהם טובים. צריך להוסיף בלימוד תורה. אחד הדברים הקשים, זה ביטול תורה. ממה ילדים קטנים מתים ? הגמרא אומרת, מעוון ביטול תורה. שיחות בפלאפון, תקצר. האדם חושב, שאם הוא היה היום בשעור תורה, אז הוא מסודר. זה לא נכון. כל רגע ורגע אדם חייב בלימוד תורה. הרש"ש אמר בדרשה שלו בראש השנה, שאם אדם יבדוק, יראה 1000 עוונות מימינו ומשמאלו. כמה יש עוונות של שנאת חינם, גזל, מרמה, לשון הרע וכל מיני. אבל העוון של ביטול תורה הוא הכי נורא. זה בעוכרנו. אחד אמר לי, אני חזרתי בתשובה לפני שנתיים, מתי אני יכול ללבוש שחור לבן. מה זה קשור ? בגן עדן מכניסים לפי צבע הבגדים ? תלמד תורה. אמר הגאון חיד"א, כשהוא הגיע לתוניס, כשישב ללמוד, נכנס איש זקן ורגלו יחפה, והיה לו בוץ על הרגליים. הוא התיישב ליד הרב חיד"א. הרב חיד"א איש עדין. הרב חיד"א משך את גלימתו שלא תיטנף מהרגל שלו. היתה לו הרגשה לא נעימה. אחרי כמה רגעים, היהודי הזקן הזה פתח את פיו ודבר דברי תורה נפלאים. כמעיין המתגבר, כל הלילה. אחרי זה הביאו לאכול כבש, והוא אכל את זה בידיים. והרב חיד"א לא יכול לסבול. אחרי כן, עמד אותו יהודי כל הלילה ולמד תורה. אמר הרב חיד"א, "ראיתי מה זה ערך התורה". אל תסתכל בקנקן אלא במה שיש בו. **"ויצאה אשתו עימו"** זו התורה. מי שיש לו תורה איתו, זה הדבר הגדול. אומר רבינו יוסף חיים, מנהג ישראל שבשבת חתן נותנים לחתן להרים ספר תורה. למה ? כעת הוא נשוי וענייני הבית והאישה

יטרידו אותו. אז אומרים לו, "האישה הראשונה שלך זו התורה. והאישה השניה זו אשתך." על זה אמרו "כל המגרש אשתו הראשונה מזבח מוריד עליו דמעות" האישה הראשונה של האדם זו התורה שהוא לומד. צריך ללמוד כשאתה צעיר. אשרי אדם שיש לו תורה שהתורה תלווה אותו שם.

ה' איש מלחמה ה' שמו

שמות טו, ג

עיקר בואך לפה ללמוד תורה. התירו לאדם לעבוד משום הפרנסה. אבל לא תצא מפה כעבד שכל הזמן עובד ועובד ועובד. בנו של רבינו חיים פלאג', יצחק פלאג'י, שואל, למה מברכים כל בוקר "שלא עשני עבד" ? ברכת אתמול. מה העניין לברך על זה כל בוקר ? הרי כל לילה מקבלים נשמה מחדש. בחצות הלילה הנשמה עולה למעלה וחותמת על מעשיה. כמו שאמר איוב, "וביד כל אדם יחתום". מחר תבוא לך נשמה חדשה. לכן בבוקר אתה אומר, "מודה אני לפניך שהחזרת בי נשמתי בחמלה רבה אמונתך". זו לא אותה נשמה. נשמה חדשה באה לו. לפעמים בן אדם מצא איש עשיר אז הוא הולך ומחניף לו, קונה לו איזה עט במתנה, מה ישתה אדוני ? עד שנהיה עבד שלו. הולך לעבודה במקום ללכת להתפלל אז הוא כמו עבד של העשיר הזה. מה עושה הקב"ה ? נותן לו נשמה של עבד. לפעמים, יש אחד שלא לומד תורה, לא מניח תפילין, לא הולך לבית הכנסת, אז הוא כמו אישה שפטורה מהמצוות האלה. מה עושה הקב"ה ? נותן לו נשמה של אישה. ואז אתה שומע אותו בבוקר מדבר בסגנון דיבור של אישה ושם נעלי עקבים גם כן. הגרוע יותר מכולם, זה הרשעים שנלחמים נגד הדת. ר' יצחק פלאג'י כותב בחלק ב' של "יפה ללב", שמי שנלחם בתורה מקבל נשמה של גוי. לכן, הוא נלחם בכל דבר שקשור בתורה. לכן אנו מברכים בבוקר "שלא עשני גוי". זה עוד פירוש. בפשט, שלא נולדתי לאבא גוי. אם אדם עושה עבירות חמורות אז נוטלים ממנו את נשמתו ונותנים לו נשמה של גוי. ה' יצילנו.

איש מחשבים גאון, עובד בחיל האוויר. מכרו לסין מטוסים שעובדים עם מחשבים. הלך לסין וישב שם. כל הזמן אכל קרקרים ושימורים. אחרי 3 חודשים של עבודה נמאס לו, חיפש דג לשבת, הלך לשוק של הדגים, שוק של חצי מליון איש. קילומטרים של שוק. מה יש שם ? נחשים, לטאות, גואנה, עכברים ומה לא ? אחרי קילומטרים מצא דגים כשרים עם קסקסים. הוא אמר לרב, "למחרת בבוקר ברכתי בכל הכוונה "שלא עשני גוי" שהבדילני מן הטועים. כמה אדם צריך לשמוח שהוא יהודי.

> **כי יתן איש אל רעהו כסף וכלים לשמור וגונב מבית האיש**
>
> שמות כב, ו

נכון שיש דין של גניבה ואבידה, אלא בא לומר שהקב"ה נתן לאדם עושר, חפצים, דירה נאה, נתן לו את זה בשבילו ? לא! זה חלק של העני שנמצא אצלך. עשיתי עשירים ועניים, חכמים וטפשים, גיבורים וחלשים ברמות שונות. אצל עשיר פלוני יש כסף ל 50 עניים, לעשיר השני יש לו כסף של 500 עניים. אז הוא חושב שהכסף שלו. ברגע אחד הוא עוזב את הכסף והולך. לפעמים מביאים איזה גזירה, אז קושרים את השכל מהאדם. בזוהר הקדוש כתוב, הרגליים הם הערבים לקחת את האדם למקום התאונה, למקום ששם צריך להחזיר את נשמתו. מזעזע !!! איזה גזירות.

כל המרחם על הבריות מרחמים עליו מן השמיים. צריך להרבות בלימוד תורה. אילו ימי השובבי"ם. אלו ימים של תיקון היסוד.

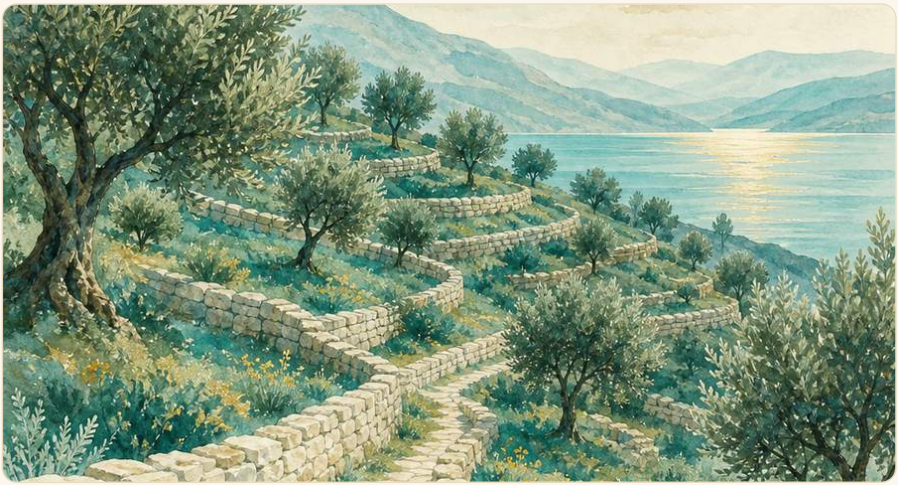
כי יתן איש אל רעהו כסף וכלים לשמור וגונב מבית האיש

שמות כב, ו

לא נתן לעני, בא מס הכנסה לקח את הכסף. כמו שאומרת הגמרא, "מלח ממון חסר". אתה רוצה לשמור את הבשר, תמליח אותו. נכון ישאר לך 900 גרם אחרי ההמלחה. אבל מה עדיף 900 גרם או כלום ? המעשר גורם לכסף להישמר.

כי יתן איש אל רעהו חמור או שה

שמות כב, ט

הילדים, ביד ההורים. התלמידים, ביד המורים. צריך לשמור עליהם. חמור חומרי. לא נכנסת לו תורה בראש. הגמרא אומרת, לחמור יש תקנה. החמור הוא אינטליגנטי. הגמרא אומרת, שהוא הולך אחר שיחה נאה. אתה שר לו ומלטף אותו אז הוא נהיה חבר שלך. אם יש ילד מרדן, היפראקטיבי, מצאו איזה מילה, תדבר איתו יפה, תתן לו סוכריה, תגיע אליו ותשמור אותו. יש שור שהוא תוקפן. שור נגח. או שה, זה תמים. אתה צריך לשמור על כל אחד על פי הנתונים שלו. הוא מת

רשע, כי לא שמרו עליו, לא למדו אותו תורה. המורה כעס עליו וגרש אותו מבית הספר. האבא נתן לו מכות. למה הוא מת רשע ? כי לא היה מי שיסתכל עליו ויתן לו מילה טובה.

וכי ישאל איש מאת רעהו

שמות כב, יג

מדובר על מנהיג. רב של קהילה. רב של עיר. הוא צריך לשאול ולדעת ולהזהיר את כל הקשורים אליו על כל מה שקורה. היה מעשה עם ר' חיים פלאג'י. ליל שבת ישב ללמוד ואחר כך הלך לישון. הוא ראה בחלומו 3 זקנים, אברהם, יצחק ויעקב. אמר להם שלום, ענו לו שלום. תוך כדי, שהם מלווים אותו, אחד מהם הכניס לו חפץ לתוך הכיס. ואז אמרו לו, "אתה מטלטל בשבת". אני התבישתי. רציתי לומר להם "מחילה אתם שמתם לי". הם הבינו ואמרו לו, הגמרא אומרת, שמי שנשמעים דבריו על בני ביתו נתפס על בני ביתו, ומי שנשמעים דבריו על שכונתו, נתפס על בני שכונתו. מי שנשמעים דבריו על עירו, נתפס על בני עירו. מי שנשמעים דבריו על מדינתו, נתפס על כל בני מדינתו. כל העוונות של מדינתו זה עליו. מי שנשמעים דבריו מסוף העולם ועד סופו, נתפס על כל הדור. התעוררתי. הבנתי שמרמזים לי שיש בעיה של טלטול. קמתי ונטלתי ידיים באמצע הלילה, ורצתי לבית הכנסת, ומצאתי את השמש. אח"כ מצאתי עוד אדם. אמרתי להם תעזרו לי. והיה בוכה בשבת. יש פרצה ולא אמרתם לי. אני נחשב הרב של העיר. אנשים הולכים לטייל בשבת ומטלטלים כל מיני גרעינים ופסטוקים, ברשות הרבים, במקום שאין עירוב. מיד העמיד אנשים והסתובב בכל בתי הכנסת של העיר. "ובכיתי והתחננתי ואמרתי אם אתם אוהבים אותי ומרחמים עלי שלא אכנס לגהנם, תעמידו שומרים בכל מקום שלא יהיה טלטול." עד שהדברים הגיעו לשער יפו פה בירושלים.

אומר הגאון חיד"א, כתוב במסכת נידה, בדף ל', הגמרא מתארת כיצד מתפתח התינוק במעי אימו, עוד לפני שהיה אולטרא סאונד וסקירת מערכות. "עגול ככדור,

ראשו בין ברכיו, ושותה מה ששותה אימו, ואוכל מה שאוכלת אימו, וסתום הפתוח, ופתוח הסתום. כיוון שנולד התהפך. בא מלאך וסתרו על פיו, ומשכחו כל התורה. והוא היה רואה מסוף העולם ועד סופו. נר דולק מעל ראשו." מאיפה כל זה ? מהפסוק באיוב. "זכרתי ימים מקדם שנות עולמים. בהלו נרו לראשי." אומר איוב, אין לך ימים, שהאדם בטובה ובמנוחה כמו בימים שברחם אימו. על זה איוב היה מתגעגע. אחרי שיצא, בא מלאך ומשביע אותו, "תהיה צדיק ואל תהיה רשע". ואפילו כל העולם אומרים לך צדיק אתה, אתה תהיה בעיניך כרשע. שנאמר, "לי תכרע כל ברך, תשבע כל לשון". אומר הרב חיד"א, רגע, הפסוק לא מובן. "לי תכרע כל ברך" זה יום המיתה. לא עליכם, בשעה שהוא מת הוא כורע על ברכיו ונופל. "תשבע כל לשון" זה יום הלידה, שהשביעו אותו "תהיה צדיק ואל תהיה רשע." כשאתה שומע צווחה של תינוק כשהוא יוצא מבטן אימו, תדע שבשעה הזו משביעים אותו, "תהיה צדיק ואל תהיה רשע". אומר הרב חיד"א, למה זה הפוך ? היה צריך להיות כתוב, כי לי תשבע כל לשון ותכרע כל ברך. מה הענין ? זה גלגול. נולד תינוק, ואתה לא יודע מה יהיה איתו ומה נגזר עליו.

היה מעשה נורא. ר' יהודה אריה דמודלה, גאון מאיטליה. רופא עצום בקיא ב 17 שפות. מסתכל בעין, ויודע מה האדם חולה ומה תרופתו. לא צריך m.r.i ולא מכונות שרק ממראה המכונה, האדם יכול לקבל התקף לב. ה' יצילנו. מלאך מלווה את הרופא. אני זוכר, שהבאתי לאבי רופא הביתה, עמד מלוא קומתו, כי מלאך נכנס עימו. ר' יהודה אריה דמודלה, לא היה מאמין בתורת הקבלה. היו אומרים לו גלגול, היה אומר אני לא מאמין בגלגול. מה זה גלגול ? מה פתאום שיבוא אדם אחר והוא יסבול את העוון של הקודם. הרב חיד"א, בספרו "שם הגדולים" מספר את זה. יום אחד, השכנה ילדה תינוק, חולה מאד. כל פעם אימו היתה באה עם התינוק לרבי יהודה והוא טיפל בו, וכל פעם נהיה חולה מחדש. כל פעם משהו אחר. בגיל 4 חודשים, באמצע הלילה האישה רואה האישה שהתינוק מכחיל, מהר העירה את ר' יהודה, והנה התינוק עמד רגליו ואמר "שמע ישראל ה' אלוקינו ה' אחד" ונפטר. אז ר' יהודה דמונלה אמר, עכשיו אני מאמין בתורת הגלגול. הקטן הזה סבל כמה

חודשים, כדי לתקן. מי אמר לו להגיד שמע ישראל. מכאן תדע, שכל תורת הגלגול בפרשה שלנו.

יש ארבעה שומרים.

- א. שומר חינם, חייב בפשיעה פטור מגניבה ואבידה.
- ב. שומר שכר, חייב בגניבה ואבידה, ופטור מאונסין.
- ג. שוכר, דינו כשומר שכר.
- ד. מה דין שואל ? חייב באונסין.

אומר הרב חיד"א, הארבעה סוגי שומרים זה אנחנו. יש ארבעה סוגים של בני אדם. יש אדם, שומר חינם. כלומר הוא עושה מצוות, אבל לא לשם שכר. הוא לא אומר, "השיעור הזה מוקדש לכך וכך", אלא הוא עושה לכבוד השם יתברך. אחרי השיעור, אני אתפלל ואבקש רחמים. זה יקרא שומר חינם. שומר חינם חייב בפשיעה. רק אם עשה דבר של פשע הוא חייב. אבל אם נגנב או נאבד או בטעות עשה עבירה, הקב"ה סולח לו.

אחריו יש שומר שכר. מה זה שומר שכר ? הוא עושה מצוות בשביל שכר. הוא רץ למצוות ששכרם בעולם הבא ופירותיהם בעולם הזה. הוא חייב בגניבה ובאבידה. אם בא יצר הרע וגנב ממך איזו מצווה, אתה תשלם. אם שכחת לקיים מצוה, הקב"ה יחשיב לו את זה כעבירה. מכיוון שאתה מהכל עושה מסחר. רעיון מדהים.

שוכר, הוא אחד שלא יכול ללמוד תורה. ימאי למשל. דייג למשל. הוא כל הזמן בחוץ לארץ, בים. אז מה הוא עושה ? משלם כסף לאיזה תלמיד חכם כל חודש, ומבקש ממנו שילמד תורה וכך יהיה לו חלק בזה.

הכי גרוע, "שואל". ומהו **שואל** ? חי על הבאבאלה. מחפש אוכל בחינם ולא עושה מצוות וכל הזמן הוא חי באובר. זה מסכן. זה חייב באונסין. אפילו דברים של אונס שהוא לא יכל לעשות, אומר לו הקב"ה, כי אם היית יכול לא היית עושה. גם על

אונסין הוא ישלם. עובדה שגם שיכולת לא עשית. אז גם עכשיו, העונש הוא שגם אם הוא אנוס, ולכן לא עשה, הוא יצטרך לשלם על זה.

יש דבר מדהים בפרשה. **"ויצאה חינם הן."** סופי תיבות המן.

◆ מה קשור המן לפה ?

בא לרמוז, מה שעשה המן לישראל. הלך לדבר לשון הרע על ישראל. "ישנו עם אחד מפוזר ומפורד ועשרת אלפים כיכר כסף..." מה אמר לו אח"כ ? הכסף נתון לך. כסף גימטריא עץ. אומר רבי יהונתן אייבשיץ, המן הרשע נתן את הכסף לצדקה כדי שיגן עליו שלא יקרה לו אסון. הוא יודע שהוא נגד הקב"ה ונגד עם ישראל. איזה רשע. **ויצאה חינם הן.**

אם אדם ראה שור נגח בחלומו, סימן טוב. זה אומר שמראים לו, שיהיו לו בנים המנגחים זה בזה בהלכה. יקשו קושיות. איפה ראינו את זה ? אומר הרב חיד"א, כי כתוב, "או בן יגח או בת יגח אז כמשפט הזה יעשה לו".

כי יבעיר איש שדה או כרם

שמות כב, ד

המדרש אומר, איש זה הקב"ה. שדה, זה עם הארץ. כרם זה תלמיד חכם.

"ובער בשדה אחר< /strong>"

שמות כב, ד

- **מה זה ?**

שהיה בית ראשון נחרב, וגם בית שני עלה בלהבות.

מה אומר הקב"ה "**מיטב שדהו ומיטב כרמו אני אשלם**". אני אבנה לכם בית שלישי הכי טוב והכי מפואר. כנגד כל הבתים.

בער שדה ונאכל גדיש

גדיש אומר המדרש, זה תינוקות של בית רבן. רש"י אומר, שהגדיש צמוד לאדמה. עדיין קטן, לא צמח. קטנים מתים בעוון הדור.

אמר הקב"ה, אני הצתתי אש בציון ואני עתיד לבנות את ציון. אני אבעיר אני אשלם.

- **ה' יגזור עליכם גזירות טובות. שהקב"ה ירחם עלינו. ותחיו חיים ארוכים טובים ונעימים.**

✦ ✦ ✦

לעילוי נשמת יקירנו האהוב

אפרים שמעון (אפי) אריאל ז"ל

בן עוזיהו מרדכי וסיגל

שייבדלו לחיים טובים וארוכים

ת.נ.צ.ב.ה

יהי זכרו ברוך.

הסודות להצלחה שלך

לתת, לאהוב, לצמוח

www.yoursuccesstoolbox.com

סרקו לאתר

לכל החוברות באתר